

บทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

The Role of Civil Servants in Local Government Organizations and Sustainable Development

บารมีบุญ แสงจันทร์¹
Barameeboon Sangchan

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับบทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน 2) เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบบทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อทดสอบการเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ T-test/F-test (One Way Anova) พร้อมทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD (Least Significant difference) ผลการศึกษวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 100 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26 – 30 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีรายได้อยู่ในช่วง 10,001 - 15,000 บาท และมีภูมิลำเนาทางภาคเหนือ ระดับบทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยลำดับแรก คือ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมการพัฒนาที่ยั่งยืนแล้วให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม รองลงมาคือ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น ส่วนลำดับสุดท้าย สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อได้และอย่างยั่งยืน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบบทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีด้านปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ (Keywords): บทบาท; ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น; การพัฒนาอย่างยั่งยืน

Received: 2023-02-23 Revised: 2023-03-24 Accepted: 2023-05-20

¹ วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Innovation and Management Suan Sunandha Rajabhat University. Corresponding Author e-mail: Barameeboon.sa@ssru.ac.th

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of roles of local government officials and sustainable development, 2) to compare the roles of local government officials and sustainable development. Classified by individual factors The sample used in the research were 100 local government officials, using questionnaires as a tool for data collection. And the statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation. and inferential statistics used in analysis to test the comparison between the independent variable and the dependent variable. using statistical analysis T-test/F-test (One Way Anova) with LSD (Least Significant difference) test for pairwise differences. The research results found that A sample of 100 local government officials, mostly female, aged 26-30 years old, had a bachelor's degree. Their income is in the range of 10,001 - 15,000 baht and they are domiciled in the North. Roles of local government officials and sustainable development Overall, it was at the highest level. First, promoting peaceful societies and inclusive sustainable development and providing access to justice for all, followed by urgent action to combat climate change and its impacts. climb final part ensure that everyone has access to affordable and sustainable modern energy, respectively, and when comparing the roles of local government officials with different personal factors There is a level of opinion towards sustainable development. no difference Statistically significant at the .05 level.

Keywords: Roles; Local Government Officials; Sustainable Development

บทนำ (Introduction)

จากสถานการณ์ในปัจจุบันทำให้ยุคโลกาภิวัตน์มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงส่งผลกระทบต่อด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม และตลอดจนเวลาที่เปลี่ยนแปลงขององค์กรทั้งภายในและภายนอกองค์กรภายในองค์กรมีการเปลี่ยนแปลง เช่น องค์กรต้องมีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น หรือหากองค์กรต้องปรับลดขนาดลง การพัฒนาบุคลากรก็ยังมีส่วนที่สำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้บุคลากรเกิด ความคล่องตัวในการทำงานมากยิ่งขึ้น ส่วนภายนอกองค์กร เช่น สภาพสังคมและวัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ เป็นต้น องค์กรจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากรเพื่อบุคลากรจะได้เตรียมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกอยู่ตลอดเวลา โดยปกติบุคลากรแต่ละคนมีทัศนคติที่แตกต่างกันไปการพัฒนาบุคลากรสามารถใช้เป็นเครื่องมือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบุคลากร ที่ทำงานร่วมกันให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เช่น

เครื่องจักรที่ทันสมัย คอมพิวเตอร์ การอบรมให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ความชำนาญในการใช้เทคโนโลยี เหล่านี้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการทำงานของบุคลากรได้เป็นอย่างดี จากที่กล่าวมาข้างต้นข้าพเจ้าคิดว่าควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรอย่างจริงจังและมีความต่อเนื่องเพื่อจะได้ให้บุคลากร มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการต่อไป

อาจกล่าวได้ว่า แนวความคิดทางด้านการบริหารงานบุคคลในสมัยแรกๆ นั้นขาดลักษณะของความเป็นระบบและขาดความสัมพันธ์กับการบริหารองค์การในส่วนอื่นๆ ด้วย อีกทั้งการบริหารงานบุคคลดำเนินไปโดยขาดหลักเกณฑ์ เนื่องจากรูปแบบของการบริหารงานบุคคลในสมัยแรกเป็นไปตามความต้องการหรือเจตจำนงของผู้ปกครองแต่ฝ่ายเดียว รวมทั้งการได้รับอิทธิพลจากธรรมเนียมประเพณีและค่านิยมต่างๆ ที่เป็นอยู่ในสมัยนั้นๆ เป็นสำคัญ ต่อมาเมื่อสังคมมนุษย์ใหญ่โตมากขึ้นรวมทั้งได้พัฒนาทางด้านเทคโนโลยีมากขึ้นนั้น ความจำเป็นในการพัฒนาแนวความคิดทางด้านการบริหารงานบุคคลให้เป็นระบบ มีหลักเกณฑ์ที่เป็นเหตุเป็นผลและสามารถพิสูจน์ได้ในรูปแบบของทฤษฎีจากนักคิดต่างๆ จึงได้เกิดขึ้นเป็นลำดับมาจนพัฒนาในรูปศาสตร์ทางการบริหารงานบุคคลในปัจจุบัน

การปกครองท้องถิ่น เป็นการปกครองที่มีขอบเขตเฉพาะจำกัดในส่วนหนึ่งส่วนใดของประเทศโดยรัฐกระจายอำนาจการดำเนินงานในกิจการบางอย่างไปยังท้องถิ่น ได้มีส่วนรับผิดชอบกิจการอันส่งผลต่อความกินดีอยู่ดีและเพื่อสนองตอบความต้องการและแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยการปกครองท้องถิ่นจะสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพเนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกันในด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชน ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ปัญหาและความต้องการ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องทราบปัญหา และความต้องการของประชาชนเพื่อให้บริการหรือการแก้ไขปัญหาได้ครบประเด็นและดำเนินการอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ในปี พ.ศ. 2542 มีพระราชบัญญัติการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เพิ่มบทบาทและให้อำนาจในการตัดสินใจขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำหนดนโยบายการพัฒนา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการวางผังเมืองเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตยและส่งเสริมให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัวและสามารถแก้ปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาชุมชนและสามารถแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นได้อย่างรวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการที่เกิดขึ้นในพื้นที่ และเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้การปกครองตนเองอันเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญยิ่งในระบบการปกครองท้องถิ่นด้วยเหตุผลสองประการ กล่าวคือ ในด้านหนึ่งระบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถสะท้อนถึงระดับของความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยพิจารณาจากอำนาจในการจัดการเกี่ยวกับบุคคลว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจมากน้อยเพียงใด ขณะที่ในอีกด้านหนึ่ง ระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นจะสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพทางการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่ามีขีดความสามารถเพียงใด ทั้งนี้พิจารณาจากศักยภาพบุคลากรเป็นสำคัญ ดังนั้น การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถดำเนินกิจการต่างๆ ได้โดยอิสระ ขณะเดียวกันก็สามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น ก็จำเป็นต้องมีระบบบริหารงานบุคคลที่ดีและมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนคือการปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทและเมือง ให้มีความสัมพันธ์กันอย่างเกื้อกูล ยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ลดปัญหาความยากจนทั้งในชนบทและเมือง โดยยุทธศาสตร์ย่อย 4 ประการ คือ ประการแรก สร้างความเข้มแข็งในชุมชน ให้ร่วมคิด ร่วมทำร่วมรับผิดชอบ ระดมพลังแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชนที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ประการที่สอง การแก้ปัญหาความยากจนในชนบทและเมืองภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาค ส่วนในสังคมเน้นที่คนจนให้สามารถสร้างตัวและพึ่งตนเองได้มากขึ้น เข้าถึงบริการของรัฐทางด้านการศึกษาและสาธารณสุขอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ประการที่สาม การพัฒนาความเชื่อมโยงชนบทและเมือง อย่างเกื้อกูล โดยสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจแบบระดับรากฐาน พัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพให้พร้อมรองรับการปรับตัวสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ประการที่สี่ การจัดพื้นที่อย่างบูรณาการ เตรียมความพร้อมของกลไกและองค์กร โดยจัดการพื้นที่ให้เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม ยึดพื้นที่ภารกิจและการมีส่วนร่วม เพื่อให้อำนาจดำเนินการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจ, 2545)

บริบทของสังคมไทยตามระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบันได้มีการแบ่งการปกครองออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น เพื่อมุ่งมั่นในการพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงในทุกๆ ด้านอาทิ ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนอยู่ดีมีสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นการกิจหลักของรัฐเพื่อวางรากฐานในการพัฒนาประเทศให้สามารถพึ่งตนเองได้ในระยะยาว และมุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาในทุก ๆ ด้านอย่างยั่งยืน ซึ่งการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในปัจจุบันแบ่งออกเป็นรูปแบบทั่วไป ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และรูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร (กทม.) และเมืองพัทยา

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” มีความสำคัญเนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับชุมชนมากที่สุดในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่นจึงมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้ามามีบทบาททั้งทางตรงหรือทางอ้อม เป็นองค์กรที่เกิดขึ้น ตามนโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาล เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งเป็นระดับพื้นฐาน ได้มีอำนาจในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย เป็นการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปให้ ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเองภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้ประชาชน ได้เรียนรู้และเข้าใจถึงวิธีการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องตระหนักและทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่น ซึ่งนับวันแต่จะมีความทวีคูณและเป็นสิ่งใหม่ๆ ออกมาอยู่เสมอ ผู้วิจัยรับรู้และตระหนักว่าเป็นภาระอันหนักที่ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การปฏิบัติของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะสำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหวังเพียงใด ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่นของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ซึ่งถ้าสามารถทราบได้ว่าบทบาทและการมีส่วนร่วมในการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่นของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับใดก็จะเป็นประโยชน์ในการวางแผน การพัฒนา ส่งเสริมความรู้และความเข้าใจด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นที่สำคัญยิ่ง

วัตถุประสงค์การวิจัย (Purpose or Objective)

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน
2. เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบบทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ วิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. กลุ่มเป้าหมาย

ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 100 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นข้อคำถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน และภูมิสำเนา

3.1.2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน จำนวน 17 ด้าน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกระดับความคิดเห็นของประชาชน

3.1.3 ข้อเสนอแนะ

3.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ศึกษาจากศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งเป็นงานวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

3.2.2 ดำเนินการหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ โดยนำมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อดำเนินการขั้นต่อไป

3.2.3 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่ทำการศึกษานาน 30 ชุด โดยวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ (Item Analysis) และหาความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับโดยใช้วิธีการของ Cronbach โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สำหรับหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นจากผลการวิเคราะห์พบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง แล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับประชากรที่ทำการศึกษาต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามเรื่อง บทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน จำนวน 100 คน และได้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามโดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ โดยมีการกำหนดคุณสมบัติไว้ล่วงหน้า คือ ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ผู้วิจัย ได้ทำการศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากตำราเอกสาร และค้นคว้าจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

5.1.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

5.1.1.1 เพื่อบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน และภูมิสำเนา โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และค่าร้อยละ (Percentages)

5.1.1.2 บทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน จำนวน 17 ด้าน วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะการกระจายข้อมูล

5.2 สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics)

5.2.1 T-test ใช้สำหรับทดสอบความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีตัวแปรแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ

5.2.2 F-test ใช้สำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ในกรณีที่ตัวแปรอิสระมีตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป เช่น อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน และภูมิสำเนา เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ (Least Significant Different: LSD)

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อศึกษาระดับบทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับบทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ด้านความมีเหตุผล	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่	4.450	0.715	มาก
2. ยุติความหิวโหย ยุกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน	4.570	0.623	มากที่สุด
3. การสร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่ดีมีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคน	4.550	0.592	มากที่สุด
4. สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุม	4.520	0.577	มากที่สุด
5. บรรลุความเสมอภาคระหว่างประเทศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง	4.500	0.643	มากที่สุด
6. สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดการให้มีน้ำและสุขอนามัย	4.490	0.611	มาก
7. สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่ซื้อได้และอย่างยั่งยืน	4.370	0.630	มาก
8. ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลผลิต	4.460	0.642	มาก
9. สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน	4.480	0.594	มาก
10. ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ	4.480	0.611	มาก
11. ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุมปลอดภัย มีภูมิทัศน์และยั่งยืน	4.520	0.592	มากที่สุด
12. สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน	4.570	0.536	มากที่สุด
13. ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น	4.650	0.500	มากที่สุด
14. อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน	4.550	0.609	มากที่สุด
15. ปกป้องฟื้นฟูและสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน	4.600	0.586	มากที่สุด
16. ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมการพัฒนาที่ยั่งยืนแล้วให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม	4.540	0.610	มากที่สุด

ด้านความมีเหตุผล	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
17. ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมการพัฒนาที่ยั่งยืนแล้วให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม	4.670	0.513	มากที่สุด
ภาพรวม	4.527	0.418	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลการศึกษา พบว่า ระดับบทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.527) หากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรก ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมการพัฒนาที่ยั่งยืนแล้วให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม ($\bar{X}$ = 4.67) รองลงมาคือ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น ($\bar{X}$ = 4.65) ส่วนลำดับสุดท้าย สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่ซื้อได้และอย่างยั่งยืน ($\bar{X}$ = 4.37) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลตามรายละเอียดดังต่อไปนี้ จากข้อค้นพบบทบาทของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีแนวคิดที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐพชัย ทนันทน์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล กับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านอำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ผลการศึกษาพบว่า บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านอำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน คือ ได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนได้นำไปปฏิบัติในระดับครอบครัว ชุมชน ยังไม่ขยายกว้างออกไป ซึ่งสรุปได้ว่า ดังนี้ คือโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านความ พอประมาณ (รู้จักความพอดี อยู่พอดี กินพอดีตามอัตภาพ พึ่งตนเอง ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีคุณธรรม ด้วยความพอเพียง) ความมีเหตุผล (ความเข้าใจ ด้วยเหตุและผลอย่างเหมาะสมจากความรู้ ภูมิปัญญา สังคม วัฒนธรรมในท้องถิ่น มาปรับแก้ปัญหา และพึ่งตนเองให้ได้อย่างรอบคอบ) ด้านความมีภูมิคุ้มกัน (การเตรียมพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นต่อโครงการกิจกรรมต่างๆ และการ ดำเนินงานของชุมชนเพื่อตอบสนองปัญหาโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ อย่าง แท้จริงที่คาดว่าจะเกิดในอนาคตทั้งใกล้และไกล) ด้านความรอบรู้ (การมีความรู้ร่วมกันในการจัดการดำเนินชีวิตเศรษฐกิจ หนี้สิน ดิน น้ำ ป่า ข้าวปลาอาหาร การออม การผลิต การบริโภค การ ลงทุน สุขภาพ สิ่งแวดล้อมทั้งด้านข่าวสารและเทคโนโลยี) ด้านคุณธรรม (การพึ่งพาช่วยเหลือกันมี ความซื่อสัตย์ สุจริต ความอดทน

ความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต) พบว่าอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล กับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน : กรณีศึกษาองค์การบริหาร ส่วนตำบลสำน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการส่งเสริมหรือจัดกิจกรรมรณรงค์เกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การเรียนรู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและติดตามประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรภายใน

เอกสารอ้างอิง (References)

ฐพชัย ทตันท. (2556). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสำน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์สาขารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยลงกรณ์ราชวิทยาลัยจังหวัดน่าน.

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจ. (2545). คู่มือการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.